

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

IJZERPRAEPARATEN.

In de clinische les van 25 Juli 1936 bespreekt dr. J. J. DE JONG een geval van secundaire anaemie, waarbij alle ijzerpraeparaten gefaald hebben met uitzondering van ferrostabil. Het gelukte niet ferrochloride in een houdbaren vorm te brengen, zoodat van vervanging van het spécialité moest worden afgezien.

Het wil mij voorkomen, dat hier waarschijnlijk te ver gezocht is. Reeds sedert 1934 wordt in mijn apotheek als vervangmiddel voor ferrostabil gemaakt een zwakzure oplossing van versch bereid ferrochloride in 50 pCt. glyose. Deze oplossing is voldoende houdbaar en het gehalte aan ferri is geringer dan dat van ferrostabil. Desgewenscht kan koper in den vorm van kopersulfaat worden toegevoegd in een hoeveelheid van 0,01 tot 0,1 mG. per gram ferrochloride.

Apotheek Stads- en Academisch Ziekenhuis

Utrecht, Augustus 1936.

E. H. VOGELZANG.

DE BETEEKENIS VAN DEN AARD VAN HET IJZERPRAEPARAAT BIJ DE BEHANDELING VAN SECUNDAIRE ANAEMIE.

Daar de vragen van den heer ANDREAS OTTO in het *N. T. v. G.* van 1 Augustus 1936 niet mijn eigen onderzoek betreffen, doch bedoeld zijn als vragen voor den huisarts der door mij beschreven patiënte en voor den apotheker, die trachtte ferrochloride in een houdbaren vorm voor ons te bereiden, zal ik hem bij afzonderlijk schrijven hun namen mededeelen. Hij kan zich dan rechtstreeks tot hen wenden:

Ik vertrouw, dat de heer OTTO door mijn clinische les de overtuiging kreeg, dat ik aan eenvoudige geneesmiddelen de voorkeur geef boven spécialité's. Afgezien toch van het feit, dat deze laatste meestal vrij kostbaar zijn, remt het vaak gedachteeloos voorschrijven dezer patentmiddelen bij den arts de overweging, hoe en door welke geneesmiddelen hij het beste invloed op de ziekten zijner patiënten kan uitoefenen.

Mijn leermeester NOLEN liet bij voorkomende gelegenheden nooit na ons te wijzen op de noodzakelijkheid, dat BLAUD's pillen zacht moeten zijn en dat zij op de snijvlakte lichtgroen gekleurd behooren te wezen.

Ik heb helaas reden om te gelooven, dat tegenwoordig maar al te vaak „staalpillen" worden afgeleverd, welke zóó hard zijn, dat zij onveranderd het lichaam van den patiënt verlaten. In mijn bijdrage in den zesden bundel der *Aanwinsten op diagnostisch en therapeutisch gebied* publiceerde ik op blz. 84 daarvan een treffend voorbeeld.

Zooals ik in mijn clinische les uitdrukkelijk deed uitkomen, heb ik, na de teleurstellende ervaring van den huisarts, bij mijn patiënte toch nog een eenvoudig ijzerpraeparaat beproefd in den vorm van het door vooraanstaande Amerikaansche onderzoekers op dit gebied zeer aanbevolen citras ferricus cum citrate ammonico. Doch toen ook dit niet hielp, ontbrak het mij aan moed en de patiënte aan tijd om nog weer eens systematisch andere eenvoudige ijzerpraeparaten, ten deele reeds door den huisarts toegediend, bij haar te beproeven.

Noodgedwongen ging ik daarom over tot een spécialité, dat spoedig het beoogde resultaat gaf.

Leiden, 1 Augustus 1936.

JAC. J. DE JONG.

STAALMIDDELEN.

In het *Tijdschrift* van 25 Juli trof ik de lezing van dr. JAC. J. DE JONG over de beteekenis van den aard van het ijzerpraeparaat bij behandeling van secundaire